

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

La

Abonament lunar

pentru Februarie st. v.

— cu prețurile din capul foi —
invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA”.

„Cifrele vorbesc”.

„Înainte dreptății nedisputabile a cifrelor caută să amuțască ori-și-ce critică”, scria mai înainte cu vre-o câteva zile un înțelept în „Nemzet”.

Și cum nu ar serie, când deoparte puerde dela motivul, că „națiunea” în dece ani s'a sporit cu dece procente, ear' de alta, că elementul maghiar, care în număr rotund face 8,200.000 (?) reprezintă o puternică majoritate absolută a populațiunii din țeară.

„Minciunile naționalităților sunt desvelite...” scrie consolându-se „Nemzet” el însuși pe sine.

„Dacă nu ți-ai cunoaște vocea”, trebuie să reflecteze ori-și-care patriot adevărat, după-ce a citit expectorațiunile oficioase ale servitorilor plătiți dela organul fondului de dispozițiune.

Și sînt în tot dreptul să reflecteze așa. Pentru-că tot patriotul adevărat și serios trebuie să tragă la îndoeală exactitatea cifrelor așa după-cum îi sînt servite oficiosului „Nemzet”.

Emigrarea n'a fost nici-odată așa de puternică ca în cei dece ani din urmă. Mai pune pustiirea ce a făcut în periodul acesta numai boala difterică în ținuturi numeroase și întinse, lingoarea de foame și alte miserii, și se vedem, cu puțință e, ca rezultatele numărătoare din urmă să fie atât de trandafirii, după-cum le fac statisticii, care servesc pe „Nemzet” și întreg biroul de presă budapestan?

Nu mai într'un cas este admisibilă creșterea populațiunii regatului unguresc așa de splendid. Dacă adevărat Ovrei expulsați din Rusia vor fi venit și se vor fi așezat toți în regatul unguresc. Împregiurarea aceasta ar mai avé însemnătatea, că ni-ar explica și bucuria ce „Nemzet” nu o poate și nici nu voese să o ascundă, de un creșcăment așa de considerabil al „națiunii”.

Tot așa trebuie să reflecteze patriotul sincer și serios asupra împregiurării,

care privesc creșterea populațiunii maghiare.

În privința aceasta avem o cheie, dată de diaristica maghiară și maghiaroană. Ne este cunoscut, că toți câți vorbesc și limba maghiară sînt petrecuți în rubrica „Maghiarilor”. După cheia aceasta, o terțialitate bună, sau dacă punem și pe neomaghiari între nemaghiari: jumătate din cei numărați între Maghiari sînt de alte naționalități. Prin urmare, dacă vom cumpeni cum grino salis numărul maghiarilor adevărați, ești din numărătorela din urmă, nu vom scoate în număr rotund mai mult decăt 4,100.000. În cazul cel mai favorabil, 5,370.000 de suflete între preținsele 17,335.929 ale regatului preste tot.

Reflexiunea însă n'are să se oprească la tragerea la îndoeală a cifrelor așa după-cum sînt înfățișate de „Nemzet” și de cei-ce ți-le-au pus la dispozițiune. Bărbații serioși și iubitori de adevăr și dreptate, cu măchire trebuie să se convingă, cum la noi în statul unguresc, o clică de oameni fac abus cu toate lucrurile. Fac abus, ca să orbească pe Maghiari și să întărească pe nemaghiari contra Maghiarilor.

Dar', abus. Pentru-că abus este, când și conscripțiunea poporului se întrebuițează ca să se facă șovinism național maghiar dintr'însa și cu dînsa; când nisece oameni fără conștiință pentru favoruri particulare, fac pe Maghiari să creadă, că sînt în drept de a impune cu forța limba și naționalitatea lor celor de altă naționalitate și de a face din ei cu forța Maghiari.

Unul este scopul conscripțiunii poporului și altul se urmează la noi cu ea. Conscripțiunile se fac pentru de a se cunoaște starea cea adevărată a populațiunii și a judeca dintr'însa, ce ar fi de făcut pentru încungiuurarea relelor, care se opun desvoltării firești a populațiunii și ce pentru promovarea unei desvoltări firești favorabile.

La noi se face conscripțiunea ca să se întunece starea cea adevărată a populațiunii. Se face ca dintr'însa să se deducă pentru o seamă mică de oameni drepturi, care se strămută în nedrepturi pentru o seamă mare de oameni, cu toate-că și unii și alții sînt cetățenii aceluiași stat și au să poarte aceleași sarcini.

Pentru noi Românii procederea aceasta, copilărească ți-am pute dice, are scăderea, că cu toate-că și noi con-

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr. a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 crucerii v. a. sau 15 bani rom.

România.

Alegerea dlui Andrei Popovici.

Țilele aceste colegiul II. din Bucuresci, cel mai numeros dintre colegiile electorale din România, a ales deputat pe dl Andrei Popovici, unul dintre frații nostri emigrați în România, om bogat, distins industriaș, dar' tinăr încă și abia de câteva luni împămîntenit.

Din întemplant însă candidatura dlui Andrei Popovici era susținută de administrațiunea actuală a Bucurescilor, ear' candidatul opozițiunii era dl Nicolae Flea, una dintre celebritățile parlamentare ale României, oratorul popular, care în atâtea rânduri a pus massele Bucurescilor în mișcare.

E deci lucru firesc, dacă luptele electorale au fost încordate și atât din o parte, cât și din cealaltă luptătorii s'au folosit adese-ori și de arme, pe care poate-că ați regretă de a le fi întrebuițat.

Susțitorii candidaturii guvernamentale au scos cu multă ostentațiune la iveală împregiurarea, că dl A. Popovici e Român ardelean; opozițiunea s'a folosit dar' și de argumentul, că dl A. Popovici e un „venetic”, un „Ungur” împămîntenit abia de ieri-alaltăieri. Astfel timp de câteva săptămîni de zile prin coloanele ziarelor, prin întruniri publice, ba până chiar și în parlament s'a discutat cu multă pasiune cestiune relațiilor dintre noi și frații nostri de preste Carpați, și adese-ori s'au rostit cuvinte, care nu puteau decăt să ne amărească și să ne descurajezie în lupta grea, pe care o purtăm.

Era o cestiune de prudență să ne impunem cea mai deplină rezervă față de aceste vociferări cătă vreme spiritele erau agitate de încordările electorale. Acum însă, după-ce unii dintre frații nostri au mulțumirea unui succes greu dobîndit, ear' alții se fălesc cu o cădere glorioasă, trebuie să punem în vederea celor certați din cauza unuia dintre fostii nostri compatrioți, că dl Andrei Popovici n'a fost ales ca Ardelean, ci ca cetățean român, ca om bogat, care trăsece demult la Bucuresci și are legături întinse în societatea bucuresceană, și ca agreat al cercurilor guvernamentale române. E deci o cestiune de dreptate elementară, ca nici frații nostri emigrați în România, nici mai ales noi cei rămași acasă să ne fim muștrați pentru păcatul dlui Andrei Popovici, dacă un

păcat e ceea-ce-a făcut d-sa, când a consimțit să fie ales de administrațiune.

Ni-se face nouă Românilor din țerele coroanei ungare mare nedreptate, când se aruncă în aerul României vorba, că aceia dintre noi, cărora nu le rămîne decăt să-și părăsească țeara, se duc în România, ca să iee „bucata de pîne dela gura copiilor nostri”, cum a ținut un onorabil domn în senatul României. „Bucata de pîne” am găsi-o noi și aici, cum o găsece mulți Nemți, Slovaci, Sârbi și chiar mulți Români, care ți-au căleat pe inimă și au renunțat la onoarea de a sta în rîndul celor-ce se luptă pentru dreptate și pentru cauza neamului lor. Aceia dar', care nu mai pot să stee aici, se duc pentru-că nu voesc ori nu pot să-și calce pe inimă. — Nu se expatriază nimeni fără-ca să fie greu strîmtoat, și cea mai viuă dorință a noastră e, ca nici unul dintre frații nostri să nu mai aibă nevoie de a-și părăsi țeara, ear' aceia, care s'au dus, să se poată întoarce cît mai curînd înapoi, ca să-și poată petrece viața servind neamul și patria lor aici, unde sînt cei mai deapropoe ai lor.

Deocamdată însă nu ne rămîne decăt să continuăm lupta, și norocul nostru e, că aceia dintre noi, care sînt cu deosebită asprime persecutați, au unde să ducă, pentru-ca nu cumva, rămînd aici, să demoralizeze massele prin umilirea lor ori să le împingă, perîndu-și bunul cumpăt, spre mișcări nechibzuite. Și n'am avut nici-odată până acum cuvinte de a ne plînge, că ei n'au găsit în mijlocul fraților nostri din România destulă îmbrățișare.

De ce acum, tocmai acum, se pune cestiunea în formă atât de aspră și atât de jignitoare pentru noi?

Pentru-că unul dintre frații nostri emigrați în România s'a încumetat a-și pune candidatura față cu dl Nicolae Flea?

Dar acest frate al nostru, om de sigur foarte onorabil și vrednic de stima tuturor, n'a trecut în România ca luptător pentru cauza noastră, nici ca să iee „pîne dela gura” cuiu, ci ca om de afaceri, care îi aduce actualei sale patrii oare-care servicii. Și dacă nu sîntem noi Ardelenii răspunzători pentru ceea-ce face dl Friedmann, care tot ca Ardelean li-s'a fost prezentat alegătorilor din Rîmnice, nu putem să fim muștrați nici

FOIȚA „TRIBUNEI”

Homo sum.

Homo sum: humani nil a me alienum puto.
Terentiu, Heautontimorumenos A. I. Sc. I. V. 77.

— Roman —

de

George Ebers.

Cu autorizațiunea autorului tradus de

Mugur.

Capitolul XI.

(Urmare.)

Sărmanul Paul ședea pe o bancă de peatră înaintea casei senatorului și sgribura, căci cu cît mai tare se apropia dimineața, cu atît mai rece era aerul de noapte și el tare era obișnuit cu coșul calduros, care acum îl dăruise lui Hermas.

În mână ținea cheia bisericii, care promisesse paraciserului, că o va duce la Petru; dar' toate erau atît de liniștite în casa senatorului, și el se afia să deștepte din somn pe cei adormiți.

„Ce noapte ciudată este aceasta!” șopti el singur și-și strînsese pe trup haina scurtă și ruptă. „Chiar dacă ar fi mai cald și dacă aș ședea într'un sac de lână mișoasă, în loc de sdrăneața aceasta roasă, tot m'ar cuprinde fiori, dacă aș mai întîlni odată duhurile ne-curate, care băjbăie pe aici. Acum am vîdut cu ochii. Din oasă umblă demonii pe munte, în chip de femei, ca să ne sparie în somn și să ne ispitească. Oare ce va fi avut în brațe stafia cea mare în haină albă și cu

părul despletit? Poate peatra, care ni-o pune pe piept, când vișăm noaptea, că un munte sau o dihanie mare ni-l apasă? Ceealaltă se părea, că sboară, dar' aripile tot nu le-am vîdut. În casa aceasta laterală trebuie să locuească centurionul cu nevasta lui pîcătoasă, care a încurcat mințile sărmanului Hermas. Oare se fie în adevăr frumoasă? Dar' ce scie băiatul, care a crescut numai între stînci, ce sînt grațiile femeiesci. Pe cea dintîiu, care s'a uitat pritenesc la el, a trebuit să o creadă cea mai grațioasă. Pe deasupra blondă, adevărat o pasăre rară între toate plantele aceste cu două picioare arse de soare ale deșertului. Centurionul sigur n'a aflat încă coșul, căci altcum n'ar fi atît de liniștit pe aici. Decînd aștept aici, a sberat odată un măgar, a mugit o cămilă și acum cîntă cel dintîiu cocos, dar' vorbă din gură omenească încă n'am auzit, nici măcar horcăitul voinicului senator și al pîntecoasei stăpîne Dorotea, și deu ar fi minune, dacă acești doi n'ar horcăi!”

El se sculă și merse la fereastra locuinței centurionului și ascultă prin oblonul de jumătate deschis, dar' aici era liniște des-vîrșită.

Înainte de aceea cu o oră a ascultat Miriam la fereastra Sironi.

După-ce a comis tradarea, a venit la distanță după Phoebiciu și s'a furișat prin grajduri în curtea senatorului.

Trebuia să scie ce s'a întemplat aici, ce a făcut turbatul Gal cu Hermas și cu Sirona.

Era pregătită la toate, și idea, că centurionul s'a folosit de sabie contra amînduora, o umplea de voluptate dulce-amară.

Acum vîdă lumină prin apertura dintre tablele oblonului, nu tocmai de tot închise, le desfăcu ușor în lături și se ridică elastic în fereastră, ținîndu-se de ele și răzimîndu-și piciorul desculț de pîrete.

Atunci vîdă pe Sirona ședînd pe așternut și față în față cu ea pe Phoebiciu cu fața schimonosită. La picioarele lui sta coșul lui Hermas. În mîna dreaptă palidul bărbat ținea lampa aprinsă. Lumina ei cădea pe podilele dinaintea așternutului Sironi și se ogîndea într-o baltă mare roșie.

„Sînge!” cugetă ea înfiorîndu-se și închise ochii.

Cînd îi deschise eară, vîdă cum Galiana cu obraji aprinși își întoarse fața cătră soțul seu. Ea era nevătămată; dar' Hermas?

„E sîngele lui”, se văita și-și striga inima, și eu, ucigașa, l'am vîrsat!”

Mîinile-i lăsară tablele, picioarele-i eară atinseră pavagiul curții și în cea mai înfricoșată strîmtoare a sufletului alergă ear' pe calea, pe care a venit, în stradă și cătră munte.

Simția, că mai ușor ar pute sta față cu panterele răpitoare, cu gerul nopții, cu setea și cu foamea, decăt înaintea ochilor doamnei Dorotea, a senatorului și a Martanei, cu această vină în inimă. În fuga sa Miriam a fost una dintre stafiele, de a căror vedere se spăriase Paul.

Răbdătorul anahoret ear' ședea pe la vița de peatră și cugeta: „Frigul tot doare. E bun lucru așa un coș lănos de oaie; dar' Mîntuitorul a îndurat cu totul alte dureri ca aceste, și de ce am părăsit eu lumea, dacă nu ca să-î urmez lui și prin suferințe aicea să mă trudesce la bucuriile din cealaltă lume?”

„Acolo, unde plutesc ângerii, nu vom avé trebuință de o pele ticlăoasă de țap și de astădată a fost departe de mine egoismul, căci în adevăr sufer pentru alții, sgribur pentru Hermas și pentru-ca să-î cruț bîtrînului durerea.

„Aș vré să fie și mai frig, ba nici-odată, sigur nici-odată nu voi mai lua coșul pe umeri!”

Paul clătina din cap, ca-și-cînd ar voi să se aproabe pe sine însuși, dar' numai decăt să uită ear' mai posomorit, căci ear' se credea că umblă pe căi rătăcite.

„Isbutesc să fac un pumn de bine”, cugetă el, „și numai decăt să umple inima cu o povară de cămilă întreagă de trufie. Deși îmi clătănesc dinții, totuși sînt numai un sărman nemernic. Cum mă gîdilia, în ciuda tuturor scrupulilor, că au venit cei din Raithu și mi-au imbiat dignitatea de presbiter. Cînd am învins mai întîiu cu vehiculul cu patru cai, mi-a fost bucuria mai sgomotoasă, dar' mai umflat abia am fost atunci ca acum? Căți nu cugetă, că urmează Mîntuitorului, dar' totuși doresc numai înălțarea lui; de umilire se fereceș binîșor. Tu, preainalte, îmi ești mîrturie, că o caut serios, dar' îndată-ce mă

sgărie spinii, numai decăt picăturile mele de sînge se fac trandafiri, și dacă-i rump, vin ceialaltă și-mi aruncă cununii în cale. Eu cred, că tot atît de greu este pe pămînt a suferi durere fără plăcere, ca și plăcere fără durere.”

Astfel medita el, precînd de ger dinții îi clătăneau. Dar' meditația lui fu întreruptă, căci cîinii începură să latre tare.

Phoebiciu acum bătea la ușa senatorului. Numai decăt se ridică Paul și se apropiă de poarta lui Petru.

Nici un cuvînt, care se rostia în curte, nu i-a scăpat.

Vocea cea adîncă era a senatorului, ear' cea înaltă ascuțită trebuia să fie a centurionului.

Cel din urmă își cerea dela cel dintîiu nevasta, pe care o ține ascunsă în casa sa, precînd Petru-l asigura hotărît, că Sirona din dimineața țilei trecute nu i-a mai căleat preste prag.

În ciuda tonului vehement și iritat, în care chirașul seu vorbea cu el, senatorul rămase cu desăvîrșire liniștit și se depărtă cîrînd, ca să-și întrebze soția, că nu cumva i-a deschis fugitei casa, precînd el durmia.

Paul audia pașii soldatului, care se plimba agitat prin curte și iute se grăbi, cînd doamna Dorotea veni cu soțul seu în ușe și declară și din partea ei hotărît, că nu scie nimica de Sirona.

(Va urma.)

pentru ceea-ce dl Andreiu Popovici crede de cuviință a face.

Supărările numai atunci s'ar pute resfrânge și asupra noastră, dacă vre-unul dintre cei-ce au luptat aici ori luptă acolo pentru cauza noastră, ar uita, că trebuie să fie modest în țeara, care l'a primit cu afecțiune, eară noi n'am desaproba lipsa lui de modestie.

Dl Andreiu Popovici însă e om bogat, independent, nu are nici o legătură cu noi și poate să facă tot ceea-ce voesc: putem să-l felicităm, ca pe ori-și-care alt frate de preste Carpați, pentru succesul, pe care l'a obținut, fără-ca prin aceasta să jignim pe aceia, care ne dau sprigin și încurajare.

Sperăm deci, că incidentul acesta nu va schimba întru nimic relațiile de afectuoasă apropiere, care mai ales în timpul din urmă s'a produs între noi și frații nostri de preste Carpați.

Noi nu putem să fim decât neutrali față cu luptele interne din România, și frații nostri emigrați în România tot astfel sunt și dinșii, câtă vreme își mai aduc aminte de datoriile, pe care le au față cu noi.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 4 Februarie st. v.

Afaceri interne.

În ședința casei deputaților de Vineri s'a acceptat înainte de toate fără nici o desbatere proiectul despre vedușele și orfanii militarilor. Marele rest al ședinței a fost umplut prin interelațiuni, respective răspunsuri la interelațiuni. Mai întâi a răspuns ministrul de honveți baronul Fejérváry la interelațiunile deputaților Meltzl și baron Kaas în afacerea furnisărilor de pele pentru honvețime, declarând, că el s'a născut totdeauna a împreuna interesele statului cu acele ale industriei indigene. Casa a luat spre știință răspunsul ministrului. Ministrul de justiție Szilágyi a răspuns apoi la interelațiunile lui Polónyi despre dispozițiunile sale privitoare la decentralizarea tabelor reg. și a dîs, că activitatea nouelor table reg. se va începe la 5 Mai și că el s'a îngrijit de publicarea la timpul seu a măsurilor respective. La sfîrșitul ședinței a adresat dl Polónyi o nouă interelațiune către ministrul de comerț în afacerea tarifelor de mărfuri, întrebând în ce anume consistă concesionile unguresci și contraconcesiunile austriace, și dacă tarifele excepționale au în realitate să se extindă și asupra mărfurilor austriace, în ceea-ce el vede o derută a cauzei unguresci. — Ministrul Baross nu a răspuns imediat. Prima ședință, în care se va desbate proiectul de lege despre jurisdicțiunea consulară, s'a fixat pe astăzi.

Visita Arhiduceului Francisc Ferdinand în Rusia.

O scrisoare oficială, pe care „Pol. Corr.“ o primesce din Berlin, în vederea încercării, de a prezenta călătoria Arhiduceului Francisc Ferdinand la Petersburg drept un eveniment, care ar fi avut urmarea, de a provoca în Germania temerea, că Austro-Ungaria se năsuiesc în secret a intra în relațiuni cu Rusia, — constată, că în Berlin nu există asemenea bănueli și că acolo dimpotrivă oamenii sînt satisfăcuți de buna primire ce i-s'a făcut Arhiduceului în Petersburg și o tîn de un simptom îmbucurător pentru menținerea bunelor relațiuni dintre Austria și Rusia și prin urmare de o nouă garanție pentru menținerea păcii. Toate celelalte insinuațiuni sînt reușcioase. Tot astfel se are lucrul și cu afirmațiunea, ca-și-când între Germania și Rusia s'ar fi alterat bunele relațiuni.

O pastorală a episcopului Strossmayer.

Episcopul Strossmayer a publicat o pastorală, care se ocupă și cu politica. Nici un creștin, — dîce episcopul Strossmayer, — nu poate să se lapede de îndatorirea, de a respecta legile statului; când acele însă sînt în contradicțiune cu legile bisericești, atunci rezistența devine datorință, ascultarea păcat. După-ce pastorală se ocupă cu deosebite cestiuni bisericești și arată, că căsătoria civilă e incompatibilă cu poruncile bisericii, regularea legală a botezurilor din căsătorii mixte e un atac în contra drepturilor bisericii, episcopul Strossmayer trece la tema sa de predilecție și vor-

besce despre transacția cu Ungaria și despre ultimele evenimente din ultima sesiune dietală. Cu privire la revizuirea transacției dîce Strossmayer, căruia i-se face imputarea, că el însuși a lucrat pentru efectuarea aceleia: Eu pot să fiu membru al comisiunii, care a avut chemarea, de a renova și ameliora transacția; de aci însă nu urmează, ca eu să fi aprobat această lege și să o fac de propria mea cauză. Și în adevăr: Eu nici nu am aprobat această lege, nici nu am făcut-o de a mea proprie, ci din contră am respins-o, după-cum o scie ori-și-care membru al comisiunii; eu am declarat publice, că acea lege nici-odată nu o voi putea lua pe conștiința mea. Episcopul apără mai departe pe primarul din Agram, care în dietă s'a fost ridicat întru apărarea lui Strossmayer, el crede însă, că Amrus a mers prea departe, când a declarat, că pentru cazul unei contradicții dintre legile statului și cele bisericești, el fără ezitare s'ar ține de legile bisericii sale. Cu privire la telegrama din Kiev episcopul neagă ori-ce tendență nealeală. El respinge imputarea, că ar fi făcut în Sârbia propagandă catolică.

Declarațiunile noului ministru-președinte Italian Rudini.

În ședința camerei italiene dela 14 l. c. noul președinte al consiliului ministerial și-a expus programul seu politic. În privința cestiunilor interne Rudini a declarat, că noul cabinet își însușește programul de economisare proclamat la 31 Ianuarie. El se va născu a ajunge la echilibru în bugetul statului fără a împovora din nou pe contribuabili. Despre politica externă, Rudini s'a exprimat cam astfel: Și pe terenul politicii externe ne aflăm de acord cu țeara. Politica noastră va fi simplă, sinceră și fără cugete rezervate, după-cum i-se cuvine unei țeri, care în adevăr voesc pacea. Spre norocire, programul nostru e comun cu programul statelor principale din Europa. Pacea e o exigență a acestora. Noi vom fi credincioși față cu alianțele noastre; prin atitudinea noastră vom arăta lumii întregi, că noi nu avem intenții de ofensive. Bănuelile în ce privesc raporturile noastre cu Francia sînt neîntemeiate. În urma actualelor greutăți financiare și a neplăcerilor economice, Italia se află într'un moment dificil; dar noi ne vom recrea din nou, și încă mai curînd decît se crede. Condițiunea de lipsă spre aceasta e menținerea păcii. Declarațiunile lui Rudini au fost cu atențiune ascultate și aprobate. La propunerea lui Rudini, camera s'a amănat până la 3 Martie, spre a putea oferi guvernului timp pentru de a-și pregăti proiectele anunțate. În senat Rudini a făcut aceleași declarațiuni.

Adunarea alegătorilor români din Brad contra „Kisededov“-urilor.

(Raport special al „Tribunei“.

Baia-de-Criș, la 13 Febr 1891.

Ieri în 12 Februarie a. c. s'au adunat alegătorii din cercul electoral al Băii-de-Criș, pentru-ca să se pronunțe în contra proiectului de lege despre asilele de copii.

Deși adunarea era anunțată pe 10 oare a. m., a fost sala dela „Hotelul Național“ din Brad la 9 oare deja până în cel din urmă unghiu ocupată de alegători, astfel încât mulți au trebuit să se îndestulească de a aștepta afară de sală rezultatul adunării. Mai mulți de 600 alegători, mare parte țărani dela sate, apoi inteligența română, preoți, învățători și proprietari erau de față, — care n'au pregetat a veni, în timp de iarnă, la imponenta manifestațiune a cercului nostru electoral.

Convocatorul adunării, dl adv. T. Pap, care fu cu entuziasm primit la sosirea sa, salută cu bucurie alegătorii întruniți în număr atât de frumos, apoi expunînd scopul adunării, desfășurînd cuprinsul și intențiunea proiectului de lege despre „kisededov-uri“, roagă adunarea să se constituie.

În urma acesteia se aclamară: Dl adv. T. Pap de președinte, dl adv. Dr. S. Moldovan de secretar, dñii S. Băcilă, I. German, Nic. Bulboacă și I. E. Cosma de membri de încredere.

Președintele dl T. Pap declarînd adunarea de constituită, deschide discuțiunea. Cerînd cuvîntul dl Ioan German, se urcă la tribună și combate într-o vorbire bine sim-

țită, în termeni populari și bine aleși, întreprins de aplause frenetice ale alegătorilor și mai cu seamă de exclamările „Nu ne trebuie astfel de lege!“ — Nu avem lipsă de ea!“ — „Jos cu proiectul!“ — cu deamăruntul proiectul din cestiune, ca unul care e nepractic și nefolositor, ba chiar stricicios din punct de vedere pedagogic, — periculos pentru toate naționalitățile nemaghiare din punct de vedere cultural-național, păgubitor pentru comuna românesce din patrie, nepotrivit pentru restabilirea bunei înțelegeri dintre diferitele naționalități din statul nostru, și astfel rău și stricicios pentru monarchia întreagă din punct de vedere politic, — dă citire următorului proiect de rezoluțiune:

„Considerînd, că proiectul de lege despre asilele de copii, primit deja în casa de jos a deputaților din Budapesta, impune în mod forțat noua sarcini, aproape insuportabile asupra comunelor nemaghiare, în interesul unei minorități;

„considerînd, că prin proiect se smulg dela sinul mamelor române fiii în cea mai fragedă etate și prin aceasta i-se face imposibil familiei a-i da pruncului o crescere bună națională, morală și religioasă;

„considerînd, că proiectul are vîditul scop de a-i face pe prunci cunoscători cu obiceiuri străine casei părintești române și în special a-i deprinde cu limba maghiară, în detrimentul limbii noastre materne în uu timp, când pruncii încă nu știu nici vorbi bine;

„considerînd, că prin proiectul de lege se comite un atentat asupra conștiinței noastre naționale dezvoltate în grad mare și prin aceasta se poate da ansă la ură „de rasă, care este un pericol pentru existența statului în aceste timpuri grele;

„considerînd, că prin grămădirea unui număr mare de prunci, până la 80 inși, într'un local, dezvoltarea fizică este periclitată, ear' cea spirituală se face un obiect de experimentare;

„considerînd, că proiectul de lege nu ține cont de principiile pedagogice adoptate de popoarele civilizate;

„din aceste motive alegătorii români din cercul electoral al Băii-de-Criș, întruniți la 12 Februarie 1891 în Brad, protestează serbătorește contra proiectului de lege pentru asilele de copii și îl declară de cel mai mare pericol pentru dezvoltarea noastră națională și chiar pentru interesele bine înțelese ale statului“.

Adunarea primi între frenetice aclamări unanim proiectul de sus și dl președinte anunță între strigări de „Să trăiască!“ proiectul de rezoluțiune de primit.

După-ce adresară dñii Nic. Bulboacă și I. E. Cosma alegătorilor cuvinte de încredințare cuprins, ear' dl adv. Dr. S. Moldovan cuvinte de mulțumită dlui T. Pap pentru convocarea adunării, — declară dl T. Pap adunarea de ridicată.

Alegătorii entusiasmați, dar' în cea mai frumoasă ordine s'au depărtat, ducînd în toate unghiurile Zărandului convingerea de a fi contribuit prin protestul lor la afirmarea elementului român în această țeară, unde ca Români vor să trăiască, ca Români să moară!

Ear, eu m'am depărtat cu impresia, că până-când poporul e atât de conșciu de puterea sa, atât de viu în apărarea limbii și naționalității sale, și până-când inteligența e la locul seu, cauza românească nu este perdită!

Un alegător.

Conferența alegătorilor români din comitatul Bistrița-Năsăud.

(Raport special al „Tribunei“.

Bistrița, în 14 Febr. n.

Demult nu a vădut Bistrița o adunare așa de imponentă, ca aceea a alegătorilor români din comitatul Bistrița-Năsăud.

Domnii convocatori, G. Manu, avocat, Dr. C. Moisil, profesor, se pot felicita pentru convocarea făcută, la care au sciut să răspundă într-o săptămână preste 600 alegători români, prezenți cu dignitate serbătorească!

Preoți, învățători, medici, toată inteligența de toate păturile, și economii, nația de rînd, toți din toate satele, părinții cu copiii, au venit să se pronunțe asupra legii ce hotărăsește soarta copiilor români și a tuturor naționalităților. Numeroși oaspeți străini, mai ales inteligență germană frumoasă; preoțimea și reprezentanții foilor bistrîne „Bistritzer Zeitung“ și „Bistritzer Wochenchrift“ ș. a., apoi mulți dintre domnii maghiari au asistat până în capăt la această adunare. Dintre foile române au fost reprezentate „Tribuna“ și „Gazeta Transilvaniei“.

La 11¹/₂ oare dl G. Manu aflînd, că sala cea mare orășeană e îndesată de public și pe din lăuntru și pe din afară, ba și prin galerie, pășese înaintea adunării și expune motivele convenirii.

Spune, că în parlamentul maghiar acum se străcură o lege grea, așa numită a „asilelor de copii“. (Nu ne trebuie!)

Spune, că seamănă școalelor Froebelene, și dacă nu ar avea tendența de maghiarizare, dacă s'ar pute afla personalul recerut și dacă nu ar fi de natură silnică, — nici nu ar fi de tot rele! — Spune, că motivul principal la înființarea lor se dîce a fi mortalitatea pruncilor; dar' nu e adevărat; căci pruncii mai tare mor până la 2 ani; ear' legea cea nouă îi obligă la frecventarea asilelor pe cei dela 3—6 ani! Mai are proiectul acesta de lege încă două gravamine însemnate și anume: În asile se introduc pruncii numai în limba maghiară; de limba maternă nici amintire nu se face! Apoi copiii acolo nu se mai roagă lui Dumnezeu după rugăciunile confesiunii lor, nici în limba maternă, ci li se spun în limba maghiară nisece rugăciuni așa numite „evlavioase“, interconfesionale, adică care nu sînt consonante cu rugăciunile nici unei confesiunii (Voci: Adecă rugăciuni păgâne!) Fiind dar' vorba de limba și de religiunea noastră, vătămă și exclusă prin legea aceasta, — va fi bine să ne consultăm, ce e de făcut în această cestiune grea. — După-ce noi, în urma prigonirilor electorale și a nedreptății, cuprinse în legea electorală, nu putem avea deputați în casa țerii, alegătorii conchiemați, ei, trebuie să se pronunțe asupra proiectului. Deci îi provoacă să-și aleagă biroul ad-hoc.

La propunerea părintelui Vrășmaș, se aclamează de președinte dl G. Manu, avocat; de notari domnii Dr. G. Triponu, avocat în Bistrița, și dl D. Longinu; de verificatori ai protocolului domnii Dr. D. Ciuta, avocat, și A. Silași, protopopul Bistriței.

Ocupându-și locurile cei chemați, la învatarea dlui președinte, de a se pronunța alegătorii români în cauză, cere cuvîntul dl Ioachim Mureșianu, și cu colorii vii descrie situația de aji și intențiunea „asilelor de copii“. Spune și arată, că scopul nu e într'atîta umanitatea, decît maghiarizarea; arată, că temerile sanitare prin introducerea obligatorie a asilelor se vor spori; și amintesc, că dările grele de aji încă vorbesc contra introducerii legii, plane pentru pruncii de 3—6 ani, care mai bine cresc și se îngrijesc în brațele părinților. (Așa e!)

Mai amintesc, că prin „kisededov“-uri se vatămă dreptul natural al părinților, confesiunile și legea naționalităților.

Deci crede, că toți alegătorii sînt de convingerea aceasta și îi roagă să păsească oare-care cu un proiect de rezoluțiune în înțelesul acesta. (Să auzim!)

Dl Dr. Larionescu, avocat, cerînd cuvîntul, amintesc despre datorițele cetățenilor, și dreptul lor de a se pronunța în cauze publice; acesta-l avem și noi, și trebuie să-l folosim, deoarece-ce astăzi deputați la dietă nu avem și nu putem să avem.

Recomandă însă obiectivitate și bărbăție cetățenească la pertractarea și luarea concludului, din care sfîrșit d-lui și prezentează spre primire unanim următorul

Proiect de rezoluțiune:

„Considerînd, că proiectul de lege despre asilele de copii intră în mod silnic în sanctuarul familiar;

„violază legea naționalităților încă în vigoare;

„despectează sfera de drept a părinților, impunîndu-le directiva creșterii în mod arbitrar;

„cu ignorarea recerînțelor pedagogice, se introduc cu sila pruncii de 3—6 ani într'o limbă străină decîtă cea vorbită la vatra părintească;

„îngrijirea promisă în acele asile e cu totul nesuficientă și problematică față cu numărul mare și etatea fragedă a pruncilor;

„rugăciunile, în care se instrucează în asile pruncii, ne mai avînd nici limbă, nici confesionalitatea religioasă părintească: se vatămă libertatea religioasă garantată prin legea confesiunilor recepte;

„cetățenii nemaghiari li-se impun cu nedreptul sarcini nouă, spre a învăța unguresce și în păturile mai de jos și spre a se înstrăina dela limba lor;

„toate aceste pentru interesul rău înțeles al Maghiarilor, spre neliniștirea și ajițarea continuă a naționalităților nemaghiare;

„alegătorii români din cercurile electorale Bistrița-Năsăud, străbătînd de o sinceră iubire de patrie și conșcii de valoarea și ignorarea naționalității lor, cu durere aflînd, că prin proiectul de mai sus, naționalitățile nemaghiare din nou sînt tratate ca fii vitregi ai patriei, cu adîncă nemulțumire protestează înaintea publicității contra proiectului de lege amintit, declarîndu-l sus și tare de păgubitor și periculos din privința morală, — călcînd autoritatea și valoarea civică, și menirile familiare; de o tortură pentru pruncii de 3—6 ani, silii a se lupta cu două limbi deodată; de îngreunător în privința economică și de neliniștitor în privința sanitară“.

După aceea dl Dr. Gavril Triponu, tînărul avocat din Bistrița, cerînd cuvîntul, a vorbit un discurs, prin care cu multă obi-

ectivitate și între aplausele vii ale conferenței a combătut motivele, de care legiuitorii nostri au fost conduși la regularea instituțiunii asilelor de copii. Oratorul a arătat înainte de toate, că la noi lucrul cu mortalitatea între copii nu se are așa, precum îl prezintă proiectul de motive al guvernului și nici nu e adevărat, că crescerea și grijirea copiilor nostri în casa părintească ar fi neglijată. Căci unde sînt copiii mai bine grijiți, ca la vatra părinților, pe sinul mamelor, ținut vecinic în vedere decîtă iubirea de mamă? Într'o școală, unde sînt 60—80 copii, acestia nu pot fi mai bine grijiți, ca acasă decîtă mamele lor și în natură liberă, vara prin grădini, la coasă și la fînă. Cât privește tendența de maghiarizare a proiectului de lege, dl Triponu a dîs, că el nu e contra limbii maghiare, mai ales că aceasta e și limbă oficială a statului. Dar' acela, care are trebuință de ea, va învăța-o el mai tîrziu și într'o vîrstă mai înaintată. Când vine statul și legea, cerînd ca copiii dela 3—6 ani să se învețe unguresce, ear' nu în limba lor, și când se potfece, ca rugăciunile pruncilor să fie unguresci, fără caracter confesional, — toate aceste impunîndu-se cu sila, — sînt prea multe! Pe copii nu i-a dat statul părinților, ci Dumnezeu, ei sînt o binecuvîntare cerească la vatra și la masa țeranului, ei își ușurează munca și truda țîlcică. Țeara are lipsă de bani, de pace și de brațe. Aceste jertfe se pot cere dela cetățeni și Români le și aduc aceste jertfe cu prisosință. Jertfa, care se cere dela cetățeni prin introducerea asilelor de copii obligatorie, e contra dreptului natural lăsat de Dumnezeu. Legea „Kisededov“-urilor are în vedere maghiarizarea copiilor, de altă parte prin ea se măresc nedumeririle sanitare și culturale. Deoarece-ce Români nu au deputați în dietă, ei trebuie să se pronunțe pe calea aceasta asupra acestei legi păgubitoare. (Voci: Protestăm! Protestăm!) Din dispoziția alegătorilor, oratorul vede, că cu toții sînt rezoluți să protesteze în contra acestei legi, roagă deci ca să primească proiectul de rezoluțiune.

(Primim cu toții! Primim!)

După primirea unanimă, dl Ioachim Mureșianu mai amintesc, că prin această lege se vatămă potestatea paternă, garantată prin codicele civil în vigoare.

Mai amintesc, că în cercurile alegătorilor sînt vre-o 10 comune, unde statul a făcut școale comunale și susține învățătorii de stat, și astăzi, prelîngă toate că Români au școale potrivite, unde umblă toți copiii din sat.

Acesta încă e un specimen din tendențele maghiarisării. Asilele de copii agravează situația! (Așa e.)

După aceste, mulțumind presiului și ambilor convocatori pentru convocarea plină de succes moral, și constituindu-se, întregindu-se comitetul cercurilor electorale, președele, dl G. Manu, mulțumesc în termeni călduroși pentru numeroasa înfăptuire, buna ordine ținută și pentru interesarea de cauzele noastre sfinte.

Între strigăte entusiasice, conferența se încheie, lăsînd și ducînd cele mai bune impresii despre conduita Românilor din comitatul Bistrița-Năsăud.

Aelius.

CRONICĂ.

Articolii „Mocșari contra kisededov“-urilor și „Francisc Deak despre uniunea Transilvaniei“, din cauza imbulșelii de material, nu s'au putut continua în numărul de astăzi al ziarului nostru.

Arhiducele Francisc Ferdinand în Moscova. Din Moscova se telegrafează cu data de 14 l. c. următoarele: Arhiducele Francisc Ferdinand a sosit astăzi pe la oarele 12 aici și a fost primit la gară de guvernorul general, de mai multe notabilități militare și civile, precum și de membri de frunte ai coloniei austro-ungare. Pe peron era postată o companie de onoare din regimentul Jekaterinoslaw. Dela gară Arhiducele a mers însoțit de guvernorul general la palatul Kreml, unde i-s'au pus la dispozițiune apartamentele moștenitorului tronului rusesc.

O nouă cancelarie advocațională în Bistrița. Dl Dr. Gavril Triponu, avocat, aduce la cunoștință, că i-s'a deschis cancelaria sa advocațională în Bistrița, piața principală, casa Francu nr. 34.

„Niksz dajcs!“ Sub titlul acesta citim în „Szegedi Napló“ despre un nou act de intoleranță maghiară următoarele: „Direcțiunea spitalului „Francisc Iosif“ din Sibiu a trimis magistratului orașului Seghedin în o afacere de competență a unui bolnav o împodobită rugare în limba germană. Magistratul a încunoscințat pe „sogori“, că dacă voesc ceva, să scrie unguresce după-cum se cuvine și după-cum e rînduiala, pentru-că la noi — „niksz dajcs!“

Trigamie. Ni-se scriu din Nădăștia-superioară următoarele: Un interesant cas de trigamie ni-se prezintă în vicariatul gr-cat.

A. Conspect de circulațiune.

Bistrița, la 31 Decembrie 1890.

B. Contul profitului și al pierderilor.

Bistrița, în 31 Decembrie 1890.

C. Contul bilanțului.

Bistrița, în 31 Decembrie 1890.

Subsemnatul comitet de revisiune a examinat conspectul de circulațiune, apoi
 contul profitelor și al perderilor, precum și contul bilanțului și, asemănându-le cu
 registrele principale și auxiliare, — purtate de altminteră în toată ordinea, —
 le-am găsit în consonanță cu acele și exacte.

Bistrița, la 24 Ianuarie 1891.

Pamfilu Grapini m. p. **Ioan Mărginean** m. p., **Ilie Scurtul** m. p.
preşedinte.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Dr. D. P. Barcianu.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

~~Preț~~ Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

Bucuresci, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă **20 cr. v. a.** de
exemplar.

Istoria

preafrumosului fclor de craiu și a preiafrumoase
fete măiestre cu părul de aur.

Adecă:

închipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul **20 cr. = 50 bani.**

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la **30** cr. sau **60** bani.
 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
 4. **Pîpêruș Pêtru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 5. **Păcală și tîndală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 8. **Colăcărițul.** Obiceiurile tîrănilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
 9. **Fieca a noué mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 12. **Înderétnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 13. **Blăstêm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
 14. **Bunica** de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la **60** cr. sau 1 leu **20** bani.
 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
 16. **Din bătrăni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, fréméntări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 17. **Pe pămêntul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțoească de Eleonora Tănăsescu, după A. Geneyray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 20. **Un petitor înderétnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
 21. **Prietenul meu Vêntură-Teară.** Din poveștele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 22. **Scăpêrătoreea.** Din poveștile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
 26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
 29. **Sgârcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
 31. **Nusciu-împêrat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
 32. **Dina-împêrâteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
 34. **Spice de aur.** Culese de dascălu Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
 35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
 38. **Dina mîrgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
 42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
 44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
 45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot
vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

instituit de credit și de economii, societate pe acții.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii „ARDELEANA“, societate pe acții, se invită în virtutea §-lui 18 al statutelor societății la a

V-a adunare generală ordinară,

care se va ține în **Orăștie la 22 Martie 1891** st. n., **Duminecă** după amiaza
la 2 oare, în localul institutului.

Obiectele puse la ordinea zilei sînt:

1. Raportul direcțiunii despre starea întreprinderii preste tot și despre rezultatul gestiunii anului din urmă îndeosebi.
2. Raportul comitetului de supraveghiere.
3. Decisiunea asupra compturilor anuale.
4. Decisiunea asupra împărțirii profitului curat, realizat în ultimul an de gestiune.
5. Fixarea marcelor de prezență pentru anul viitor.
6. Statorirea statutelor fondului de pensii pentru funcționari.
7. Alegerea alor 2 membri în direcțiune la locurile devenite vacante prin eșire conform §§-lor 77 și 78 din statutele societății.
8. Alegerea unui membru în direcțiune la locul devenit vacant prin abdicare conform §-lui 32 din statutele societății.
9. Alegerea unui membru suplent în comitetul de supraveghiere pe durată de 2 ani, conform §-lui 41 din statutele societății.
10. Eventuale propuneri făcute în sensul §-lui 28 din statutele societății.
11. Exmiterea a doi acționari pentru verificarea procesului verbal al adunării generale.

Domnii acționari, care în sensul ȘS-lor 20, 21 și 22 din statutele societății doresc a participa la adunare în persoană ori prin plenipotenți, sînt poștiți a-și depune acțiile și eventualele documente de plenipotență la cassa institutului cel mult pînă la 21 Martie st. n., la 12 oare antemeridiane.

Orăștie, la 6 Februarie 1891 st. n.

Directiunea.

Patima betiei

e curabilă prin așa numitul

[994] 9

Antibetin.

Întrebuințat în numeroase cazuri cu un **succes excelent.**

1 sticlă : 2 fl. 20 cr.

Se capătă la: „Apoteca Vultur“, Lugoj, Nr. 308.